

ఈ కాలంలో మనుషులకు చదువుకున్నవారు హెచ్చుగానే వున్నారు గాని, ఇదివరకల్లా “ఓ! అంటే ‘న’ రాదు, నువ్వు ఏవూ రెళ్లి పురంవేసినా డమ్మిడిఅయినా చిక్కరు” అనేవాళ్లంతా, “నువ్విప్పుడు బి. యే. ప్యాసయితేమాత్రం నీ కెవ్వ డుద్యోగం ఇస్తాడయ్యా” అనేవాళ్లే. నూరుసంవత్సరాల్లో కాలం ఇట్లా మారిపోయింది. పెళ్లికొడుకుల్లో బి.యే. గాని, బి. యల్. గాని, యం. బి. గాని చదువుతూన్నాడంటే గొప్ప హెచ్చు, కట్నం హెచ్చు; ఎంచేతంటే, ఏమో ప్యాసయినతర్వాత ఎంపూడ పొడిచేస్తాడో అని. అంటేగాని, బి. ఏ., ప్యాసయ్యేడని గాని, బి. యల్. పట్టా పుచ్చుకున్నాడనిగాని, యం. బి. అయిందనిగాని వింటే గొప్పేం లేదు. ఎంచేతా? పేసయితే ఇప్పుడేం చేస్తున్నాడనే ప్రశ్న వస్తుంది. ఇంటిదగ్గర కూర్చుని తింటున్నాడా? లేక దుకాణం పెట్టేడా? అని అడుగుతారు.

ఐతే మనస్థితి ఇట్లా మారటానికి కారణం లేమిటో కొంచెం వెతకాలి. మొదట్లో యీ ఇంగ్లీషు విద్య నేర్చుకొన్నవాళ్లు కొంచెం మందే వుండేవాళ్లు. అంచేత వాళ్లకు వెంటవెంటనే, నెత్తిమీద పెట్టుకొని వుద్యోగా లిచ్చే వాళ్లు అన్నిశాఖల్లోనూ. రాసురాసు, ప్రతీతండ్రికి తన కొడుకు గొప్పజీతగా డవాల్సి వుంటుంది గాబట్టి, కొడుకులికి ఆవిద్య నేర్పిస్తూవచ్చేరు. చిరస్నేహితులయిన ఇద్దరు చాలాకాలం విడిపోయి తిరిగి కలుసుకున్నప్పుడు “ఓహో!” అంటే “ఓహో!!” అనుకోంగానే, “మీవాళ్లంతా క్షేమంఆ? అప్పుడూ, మీకు ఇద్దరు మొగపిల్లలు, ఒక ఆడపిల్ల గనూ?—అయితే పెద్ద వాడేం చదువుతూన్నాడేమిటి?” అని అడగడం; “అబ్బే! ఏదో ఇంటర్మీడియటు చదువుతున్నాడు, రెండోవాడు చిన్నవాడూ, ఏదీ ఇంకా ఫోర్తుఫారంలో వున్నాడు—”

“మరేం. ఇంక రెండేళ్లలో మీరు కాళ్లు ముడుచుకూకూమంటే మీవాడు గడించి పోస్తూంటాడు. మీరు

మంచి ఆదృష్టవంతులండి. అయితే పిల్లకి పెళ్లి దొచ్చింది గాబోయి, పెళ్లి చేసేరా?”

“ఆ, చేసేనండి, మొన్ననే మాఘమాసంలో. బందరులో బి. యే. చదువుతూన్నాడండి.”

“ఇంకేం. మీ రెల్లాగైనా గడుసువాళ్లండీ—”

ఇట్లా మాట్లాడుకోవటం అలవాటై యున్నాది. చదువుంటే ఇంకేం అక్కరలేదు. బి. ఏ. ప్యాసయితే వాడింక గొప్పవాళ్లలో జమే. ఇల్లాంటిరోజులు మొన్న మొన్నటిదాకాకూడా వుండేవి. అల్లాంటి మనుషులు ఇప్పుడుకూడా లేకపోలేదు.

ఈవిధంగా ప్రతీతండ్రి తనపిల్లవాణ్ణి ఎవళ్లు రాంగానే బడిలో వెయ్యడం, మెల్లి మెల్లిగా రెండేళ్లు ఎలిమెంటరీస్కూలులో అయినతక్షణం, కొంప మునిగి పోయినట్లు, తెలుగంటే ఏవిటో తెలియకుండా వున్న కుర్రవాణ్ణి, ఆసర్టిఫికేటు చింపేసి, ప్రైవేటుస్టడీ అని చెప్పి ఏ హైస్కూలులో కోతీసుకు వెళ్లి ఫిఫ్తు క్లాసులోనో, లేక ఫిఫ్తు ఫారంలోనో ఏదోవిధంగా (అనేక మార్గాలున్నాయి లెండి) జేర్పిస్తారు. ఇదంతా ఎందుకు? వాడేమిటో బి. యే. ప్యాసయితే తన్నుద్ధరిస్తాడని. అప్పు సొప్పు చేసి, ఆవుళ్లో కాలేజి లేకపోతే ఏ గుంటూరో, బందరో, లేక మద్రాసో పంపించడం అలవాటయిపోయింది. ఊళ్లోనేగదా కాలేజి వుంది, బి. ఏ. అవనీండీ, తర్వాత చూసుకుందాం అనే వాళ్లు కొంతమంది; బి. యే. ప్యాసయితే వుద్యోగమే దొరకదా? అనేవాళ్లు కొంతమంది. ఈవిధంగా ఓవుద్యోగం అని అనుకోకుండా, అందరూ ఏదో ఒకటి దొరుకుతుందని, పిల్లవాండ్రకు బి. యే. దాకా చదువులు చెప్పిస్తూవచ్చేరు. ప్రతివాడు “నాకొడుక్కి బి. యే. ప్యాసయితే వుద్యోగం దొరకదా” అనుకుంటూ “నేనొక్కడినే గాదా, నీళ్లు పోస్తే ఏమవుతుంది” అని అను

కుంటూ పాలకు బగులు నీళ్లే పోసిన కోమట్లలాగ, చివరకి అందరిపిల్లలూ అందరూ బి. యే. వరకు చదువు చెప్పి న్నూవచ్చేరు.

ఇది గాక గవర్న మెంటువారుగూడ హైస్కూళ్ల కై తేనేమి, కాలేజీల కై తేనేమి, గ్రాంటులు ఇస్తూవుండ డమువలన, ప్రతిపల్లెటూళ్లోను ఒక హైస్కూలు, ప్రతి జిల్లాకు షుమారు ఒక కాలేజి (కొన్నిట్లో రెండు, మూడు కూడా వున్నాయి) లేచేయి. హైస్కూలుచదువు కా గానే కొంచెం పెట్టుబడి పెట్టగలిగివుండే ప్రతీవాడూ కాలేజీలో జాయినవడమే పద్ధతయిపోయింది. యీవి ధంగా ప్రతీకాలేజీనుండి సంవత్సరాని కొకమారు 30 మం దికి తక్కువ లేకుండా బి. యే. లు తయారౌతున్నారు. పాపం, కొన్నేళ్లు గడచినతరువాత గవర్న మెంటువారనండి, లేక యూనివర్సిటీవారనండి, ఎవరో ఒకరు, ఒకసారి తప్పినవాళ్ల మీద దయ తలచి, తిరిగి ఒక సంవత్సరం చదువనక్కరలేకుండా ఇంటిదగ్గర కూర్చునే చదువుకొని సరీక్షలకు వెళ్లవచ్చునని సెప్టెంబరుపరీక్షలంటూ కల్పించేరు. యీ రెండోరేవులో వాళ్లనికూడా కలిపితే మొత్తంమీద సంవత్సరానికి కనీసం 1000 మందైనా తయారౌతూ వచ్చేరు. స్కూళ్లు కాలేజీల తోపాటు యూనివర్సిటీలు కూడా హెచ్చయినాయి. 2 సంవత్సరాల్లో మదరాసురాజధానిలో రెండు కొత్త యూనివర్సిటీలు లేచేయి. ఆంధ్రయూనివర్సిటీలో 1000 మంది బి. యే. లు తయారైతే, మద్రాసు యూనివర్సిటీలో 1000 మంది తయారు, అన్నామలైలో 500 మంది. ఎంత తగ్గిద్దామన్నా మొత్తాన్ని 5000 మంది అవుతారనడానికి సందేహం లేదుగదా?

అయితే సంవత్సరానికి తయారై యే యీరెండు వందలమంది బి. యే. లకి వుద్యోగాలు కావాలంటే, ఆకాశంమీంచి కురుస్తాయా, లేక చెట్లనుండి పండు తాయా? లాయరవుదామంటే వీధివీధికి పడేసి బోర్డులు. దేశక్షేమంకోసం, ఎంత జట్టీలు, కూనీలు (ఒక వేపు హెచ్చు అవాలని కోరుతూ) మాన్పినా, ఇంతమంది ఎందుకూ? డాక్టర్లతోపాటు రోగాలుకూడా హెచ్చువుతున్నాయి. చదువుక్రింద తగలేకిన రు 2,000 లు

కాకుండా ఇంకోరెండువేలు పోస్తేనే గాని దుకాణం పెట్టడం కుదరదు. పెట్టినా వడ్డీడబ్బులేనా కిట్టవు. పాపం ఒకటిమాత్రం నిజం. స్కూళ్లు, కాలేజీలు, సంవత్సరానికి రెండేసిపరీక్షలు, ఇట్లా ఇన్నీ హెచ్చవడం వల్లమాత్రం కొంచెం మేష్టరీవుద్యోగాలు దొరుకుతూ వచ్చేయి. అయితే దాన్లో ఒకకష్టం వుంది. బ్రయినింగవుతేనే గాని మేష్టరుపని ఇవ్వరు. మేష్టరుగా కొన్నాళ్లయినా పనిచేస్తేనే గాని బ్రయినింగు కాలేజీలోకి రానివ్వరు. యీవిధంగా బి. యే. లు హెచ్చయిపోవటం జూచి మేనేజర్లు కూడా రేటు రు 20కి, కొన్ని స్కూళ్లలో రు 30కి కూడా తగ్గించేసేరు.

అందుచేత స్కూలు ఫైనలు ప్యాసయినవాళ్లు దరఖాస్తు చేసే వుద్యోగాలకికూడా బి. యే. లు అప్లయి చేయడము మొదలుపెట్టేరు. తాలూకాబోర్డు ఆఫీసులో గుమాస్తాగిరికి, మ్యూనిసిపాలిటీలో గుమాస్తా గిరికి, రిజస్ట్రారుఆఫీసులో గుమాస్తాగిరికి, ఒకటేమిటి ఆఖరుకి ప్రైవేటుసంస్థానాల్లో గుమాస్తాలపస్టుకి కూడా అప్లయి చేయడం మొదలుపెట్టేరు. ఒక స్కూలు ఫైనలు కాండి డేటు ఆప్లికేషనుతోపాటు బి. యే. ది కూడా ఒకేపనికి వస్తే, ఎవళ్లకి ఇవ్వాలనుంటుంది మీరే చెప్పండి. ఈ విధంగా యీ బి. ఏ. లు పాపం, స్కూలు ఫైనలుకంటే హెచ్చు చదవలేని వాళ్లనోట్లో మన్నుకొట్టి వాళ్లకూడా వుద్యోగాలు లేకుండా చేసేరు. కాబట్టి వాళ్లొకొందరు యీనిరుద్యోగపు డిపార్టుమెంటులో జేరేరు. సరే, ఇక నయింది. ఇప్పుడు ఆ ఆఫీసులుకూడా బి. ఏ. లతో నిండిపోయేయి. ఒక సంవత్సరంలో తయారయిన 2000 మందికే వుద్యోగాలు దొరకక అఘోరిస్తూవుంటే ఇదేం చూసుకోకుండా ఫ్యాక్టరీల్లో వేరుశెనగ కాయల బస్తాలాగ ఊరికే సంవత్సరం సంవత్సరం బి. యే. లని తయారుచేసి పాశేస్తున్నాయి, యీ యూనివర్సిటీలు. డిమాండు తక్కువ, ప్రొడక్షను ఎక్కువ. అందువల్ల ఫలితం అందరికి తెలిసిన విషయమే—వస్తువ చవకైపోవడము. స్టాకు అట్టే మిగిలిపోతూంటే, ఎందుకూ యీ ఫ్యాక్టరీలు ఊరికే ఆడటం? లాంకమైరులో బట్టలు తయారుచేసే మిల్లులు ఏం జేసేరు ఇప్పుడు, విదేశబట్ట

చెల్లుబడి ఇండియాలో తక్కువయి పోయినప్పుడు? అట్టాగే యీ యూనివర్సిటీలు కూడా కొన్ని సంవత్సరాలు మూసివేయకూడదా?

అయితే ఇంతమందికి వుద్యోగాలు దొరకక పోవడమునకు కారణం వెతకవలసివుంది. దేనిలో వుండీలోపం? అంటే బాగా ఆలోచిస్తే ప్రస్తుతపు విద్యా విధానంలో వున్నట్లు కనిపిస్తుంది. మన స్కూళ్లలోను, కాలేజీలలోను నేర్పేవిద్య ఉద్యోగానికి పనికివచ్చే విద్య గాదు. మనోవృద్ధిని, జ్ఞానవృద్ధిని కలుగజేస్తుంది. అంతే కాకపోతే $a^2-b^2 = (a+b)(a-b)$, $\text{Cos}^2A + \text{Sin}^2A=1$, మల్లీ మేష్టరుగా కుర్రవాళ్లకి నూరిపోయడానికి తప్ప మరెందుకూ పనికిరావు. పూర్వకాలం బి. ఏ. లు చాలా తక్కువగా వుండడము వలన అన్నీ పెద్దపెద్దవుద్యోగాలు దొరుకుతూ వుండేవి. కొంతమంది తహశీల్దారులుగాను, బి. యల్. కూడా ప్యాసయినవాళ్లు జడ్జీలగాను, కుదురుకున్నారు. అప్పటికాలంలో బి. ఏ. ప్యాసయి వుండాలని రూలు లేదు గాని, ప్యాసయినట్లయితే వెంటనే వుద్యోగాలు వచ్చేవి. ఇప్పుడో, యీ బి. ఏ. లు ఎచ్చయిపోవడం వలన, ఇదంతా కనిపెట్టి కార్పొరేషను గుమాస్తాగా వుండాలన్నా సరే, కనీసం బి. యే. ప్యాసవాలన్న నిబంధనే, ఏ వూరు వేరు లేని ఆఫీసులో పనిచేద్దామన్నా బి. ఏ. ప్యాసయివుండాలి. అచ్చాఫీసులో వుద్యోగం కావలసివున్నా బి. యే. ప్యాసయివుంటే మంచిది. ఇన్నూరెస్సుకం పెనీ ఏజంటుగా పనిచెయ్యాలనుంటే, బి. యే. క్వాలిఫికేషను కావాలి. దీనికి దానికి అని లేదు. ఫిజికలు డైరెక్టరు, డ్రాయింగు మాష్టరు, మాన్యుఅలు డ్రాయినింగుమాష్టరు, రైల్వేమాష్టరు—అంతా బి. యే. ప్యాసయివుంటే త్వరగా రు. 35 వుద్యోగం దొరుకుతుంది. వీళ్లంతా బి. యే. ప్యాసయివుంటే, స్కూలుఫైనలు ప్యాసయినవాడి కంటే ఏమి గొప్పో తెలియదు. మాటవరసకి ఒకటి తీసుకుందాం. ఫిజికలు డైరెక్టరు వుద్యోగం చేసేవాడు బి. ఏ. ప్యాసయితే డ్రెస్సుచెయ్యడానికి ఎందుకేనా వుపయోగిస్తుందా చెప్పండి. సర్కసులో బారుమీద మొగ్గులు వేసేవాడు

బి. ఏ. పాసయితే బాగా మొగ్గులు వేస్తాడంటారా? (పాపం వాళ్ల ధర్మమా అని వాళ్లుకూడా వాళ్ల యాక్టర్లని బి. ఏ. ప్యాసవాలనికోర లేదు.) బి. యే. లో చదివిన ఆపేక్సిస్సు యరు, షెల్లి, డ్రైడను, మిల్టను, యీవుద్యోగాల్లో పనికొస్తాయా? ఆ రేఖాగణితం, ఆ కేల్ క్యులేషన్లు; ఆ హీటు, లైటు, ఎలెక్ట్రిసిటీ, మేగ్నిటిజము పనికొస్తాయా? ఆ ఓజోను, హైడ్రోజను పెరాక్సయిడు, అటామిక్కు థియరీ పనికొస్తాయా? ఆ సైకాలజీ, లాజిక్కు పనికొస్తాయా? ఏదీ పనికిరాదు. ఇంటర్మీడియటు ప్యాసయితే బి. ఏ. కి పనికొస్తుంది. బి. యే. ప్యాసయితే, యం. యే. కి పనికొస్తుంది. యమ్. ఏ. ప్యాసయితే ఎందుకూ పనికిరాదు. అంటే దాని కర్థం. 'సిటిజను' అనుపించుకోవడానికి తగిన క్వాలిఫికేషన్లు యీ బి. ఏ. ప్యాసయినవాళ్ల కేమయినా వున్నాయేమో పోనీ చూదాం. బి. యే. ప్యాసయినవాడి కెంత కాన్సిట్యూషనలు హిష్టరీ (వివిధదేశ పరిపాలనావిధానము) తెలుసునో, స్కూలుపైసలువాడికి అంతే తెలుసును. తనదేశముయొక్కనై తేనేమి ఇతర దేశములయొక్కనై తేనేమి ఔన్నత్యమును తెలుసుకొనుటకు ఇద్దరు ఒకేపుస్తకములను తిరిగి పఠించవలెను. బి. యే. ప్యాసయినాను, ఏవుద్యోగమునకైనను కనీసము యిది ప్యాసయివుండవలెను, నాదేశస్థితి యిట్లున్నది, నే నిట్టి స్థితియం దున్నాను, దేశముపట్ల నావిధి ఇద్ది అని యనుకొంద మన్న ఏమున్నది? వీనియందు ఏభాగమందు చూచినను ఆవిద్య సున్న. అయితే మరి బి. యే. వరకు నేర్చినవిద్యవలన ప్రయోజన మేమి? ఉద్యోగములకా పనికిరాదు. దేశముసంగతు లెరుంగుటకా పనికిరాదు. ఈవిషయముగా ప్రస్తుతపువిద్యావిధాన మున్నది.

కాబట్టి ప్రస్తుతపు విద్యావిధానము నామూలాగ్రముగా మార్చిననే గాని మన కీనిరుద్యోగమునుండి విముక్తి గానరాదు. ఈవిద్యను మార్చి ప్రతిజిల్లాలోను పారిశ్రామికవిద్యాలయములను నెలకొల్పి పారిశ్రామికవిద్య (Industrial Education)లను నేర్పుచు, వానికి తోడు మేధావృద్ధికోటకు ఇతరభాషలను, ఇతరశాస్త్రములను ఆప్సనలుగా నేర్పుచు, దేశచరిత్ర, భూగోళము, స్వదేశ

పరిపాలనావిధానము ప్రతివిద్యార్థికి తప్పక నేర్చుచు, ఆపారిశ్రామికతరగతులలోనే పెద్దపెద్దతరగతులను నియమించిన, ఏపరిశ్రమయం దిష్టము గలవా డాపరిశ్రమను జదివి, దానియందలి పెద్దతరగతియం దుత్తీర్ణుడై, దానియందే యుద్యోగమును పొందగలడు. ఏవుద్యోగమునం దున్నను దేశస్థితిని దెలిసినవా డగును; కొంచెమో గొప్పో దేశాభిమానియు గావచ్చును. అట్టివానినే నిజమైన సిటి

జను అనవలయును. ఈరీతిగా పారిశ్రామికవిద్యలను నేర్చుచు, దేశీయుల కుద్యోగముల నిప్పించు దేశము లిప్పుడు లేకపోలేదు. అట్టివాటిలో అమెరికాను, జర్మనీని కేర్కొనవలసియున్నది. కాబట్టి ప్రస్తుతపు విద్యావిధానమును మార్చునంతవరకు, యీనిరుద్యోగసమస్య మనలను బాధించుచునే యుండును.

నాళీకము

దొండపాటి రామమూర్తి గారు

ఇను డాత్యేశ్వరు డందరా కరుగు డా నెల్లప్పుడం చెంచియో?

నిను తెక్కింపక సొక్కుచుండు ననియో? నీచగ్రహావాప్తిమై
 ననయం బప్రియు డక్షియుగ్మమున కుగ్రాలోకనుం డౌట నం
 చునో? యేలా గొన నీ ద్వజానుసరణౌత్సుక్యంబు నాళీకమా!

కవి నా నొప్పుచు నప్పులం బడి భవత్కారుణ్య మార్జించి నీ
 దవు సర్వస్వముఁ జూఅలాడు విషవిఖ్యాతప్రభావోదయున్
 ధవనామప్రతిహస్తవారణములన్ దప్పించెదే భర్తృ పా
 దవిఘాతమ్ములనుండి యాశ్రితపరార్థం బొప్ప, నాళీకమా?